

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΙΩΝ.

Το ἔννομα Ευλογία καὶ Ευλογίαι δίδεται κατ' εὐφημισμὸν εἰς τὰ λοιμώδη τῶν τέκνων ἑξανθήματα, ὡς οἱ Τοῦρκοι ὀνομάζουσι τὴν πανώλη Μουμπάρεχ, Ευλογημένην, καὶ ὡς οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλεον ἱερὰν νόσον τὴν ἐπιληψίαν. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἀγνοοῦσαν τὴν ἀσθένειαν ταύτην· οἱ Σῖναι ὁμῶς καὶ οἱ Ἰνδοὶ ἐκπαλαί συναριθμοῦν τὴν Ευλογίαν μετὰ τῶν κοινοτέρων νόσων, καὶ εἰς τινὰ τῶν ἀρχαιοτάτων περὶ θρησκείας καὶ φιλοσοφίας βιβλίων τῶν εὐρέθησαν περιγραφαὶ αὐτῆς.

Ἡ Κίνα λοιπὸν ἢ ἡ Ἰνδοστὰν πρέπει νὰ θεωρῇται ὡς ἡ πατρίς τῶν Ευλογιῶν. Ἀλλὰ δὲν ἐξηκριβώθη οὔτε εἰς ποῖαν ἐκ τῶν δύο τούτων πρῶτον ἐφάνησαν, οὔτε τίνι τρόπῳ ἐγεννήθησαν, ἐκτὸς ὅτι ἐκ μεμακρυσμένων αἰώνων βρῶμεν ἀπὸ κατοίκους αἱ χῶραι αὗται, καὶ ὅτι κατὰ καιροὺς ὑπὸκεινται εἰς φοβεράν πείναν·—περιστάσεις ἀφ' ἑαυτῶν γεννητικαὶ λοιμικῶν νόσων.

Εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀσίαν ἐφάνησαν κατὰ πρῶτον αἱ Ευλογίαι περὶ τὰ μέσα τῆς ἑκτῆς ἑκατονταετηρίδος, εἰς δὲ τὴν Ευρώπην ἔτι πλεον ἐσχάτως. Τὸ 569, στράτευμα Χριστιανῶν ἐκ τῆς Ἀβυssiνίας ἐπολιόρησε τὴν Ἀραβικὴν πόλιν Μέκκαν, μ' ἐλπίδα νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐντὸς αὐτῆς ναὸν τῶν Ἑθνικῶν, Καάβαν· τοὺς πολιορκητάς τοὺτους κατέφθειρεν ἡ Ευλογία, καὶ λέγεται πρὸς τοὺτους ὅτι ἡ Κοκκίνα ἐφάνη ἐκεῖ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῆς Μέκκας, Σ. Ε. 569, ἕως τὴν πολιορκίαν τῆς Ἀλεξανδρείας, 639, ἡ πρόοδος τῆς Ευλογίας δὲν ἀναφέρεται εἰς κανέν τῶν σωζομένων Ἀραβικῶν ὑπομνημάτων. Ἀμφιβολία ὁμῶς δὲν ὑπάρχει, ὅτι κατ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἡ νόσος ἐξηπλόνητο κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, ἐξοπῖσω τῶν νικητῶν Ἀράβων, οἵτινες συνηγμένοι ὠδηγοῦντο εἰς πολέμους ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ προφήτου τῶν. Ὁ πόλεμος ἐχρημάτισε πάντοτε τοῦ λοιμοῦ διασπορεύς· ἐπειδὴ δὲ ἡ Περσία καὶ ἡ Συρία υπετάχθησαν μετ' ὀλίγον εἰς τοὺς διαδόχους τοῦ Μωάμεθ, δυνάμεθα εὐλόγως νὰ συμπεράνωμεν ὅτι μετὰ τῶν νικητῶν τούτων εἰσήχθη καὶ ἡ νόσος εἰς τὰς χώρας ταύτας, ἐὰν δὲν εἶχε τὰς φθάσιν καὶ ἀρχήτερα.

Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, ὁ Ἀμρὺ, τοποτηρητὴς τοῦ Καλιφᾶ Ὁμάρ, κατέδραμε τὴν Αἴγυπτον τὸ 638. Εἰς ὃν ἔτη ἤλωσε τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Εἰλάζεται δὲ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς πολιορκίας μετεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Μωάμεθανικοῦ στρατοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως αἱ Ευλογίαι. Ὁ Ἀρὼν, συγγραφεὺς εἰς Ἀλεξάνδρειαν τότε διατρίβων, ἐξέδωκε πραγματεῖαν περὶ τῶν Ευλογιῶν, τὴν ὁποίαν αἰνίττεται ὁ περιβόητος Ἀραβὶς ἱατρὸς Ραζζής. Κατὰ δυστυχίαν τὸ πόνημα τοῦ Ἀρὼν ἐχάθη ἑκτοτε.

Ἡ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ταχέως καὶ μακροχρόνιος ευδοκίμησις τῶν Σαρακηνικῶν ἔπλων ἦνοιξε τὴν νῆαν διώρυγας πρὸς διάδοσιν τῶν Ευλογιῶν. Οἱ

δορικτήτορες, βαθμηδὸν ὑποτάξαντες τὰ ἐπὶ τῆς Μεσογείου Ἀφρικανὰ παράλια, μετέβησαν τὸ 712 εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἀποῦ δ' ἐνίκησαν τὸν Ῥοδερίκον, ἔσχατον βασιλεῖα τῶν Γότθων, ἐπῆραν τὸ Τώλητον, καὶ μετὰ καιρὸν κατέδραμαν τὴν χώραν ὁλόκληρον. Περὶ τὸ 732 διέβησαν οἱ Σαρακηνοὶ τὰ Πυρηνᾶτα. Ὅθεν σύγχρονον τῆς ἐπιδρομῆς ταύτης ἐμποροῦμεν νὰ λογιζώμεθα τῶν Ευλογιῶν τὴν εἰς τὸ βασίλειον αὐτὸ εἰσαγωγὴν.

Εἰς τὴν Βρετανίαν ἐφθασεν ἡ νόσος περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐννάτης ἑκατονταετηρίδος· ἀλλ' οἱ τοῦ καιροῦ ἐκείνου συγγραφεῖς δὲν παρέχουν καθαράν τινὰ εἰδησιν τῆς παραδόξου ταύτης ἐπισκίψεως. Εἰς τὴν ἀγνωσιν τοῦ μεσαιῶνος βεβουδισμένοι, ἀφῆκαν ἀπερίγραπτον τὴν χειροτέραν μάστιγα τῆς ἀνθρωπότητος· ἢ, ἐὰν ποσὺς μνημονεύσιν αὐτὴν εἰς τὰ ἰσχνὰ χρονικά των, καλοῦν αὐτὴν μόνον 'λοιμὸν,' ἢ 'πῦρ καταναλίσκον,'—ἐπίθετα ἐφαρμοζόμενα τότε εἰς ὅλας ἐπίσης τὰς ἐξανθηματικάς νόσους.

Ὅποταν ἐμβῶσιν αἱ Ευλογίαι εἰς μέρος ὅπου δὲν ὑπῆγαν ποτὲ ἀρχήτερα, τὰ πρῶτά των ἀποτελέσματα εἶναι σχεδὸν πάντοτε πολὺ μᾶλλον ὀλέθρια παρ' ὅποιανδήποτε τῶν ἐφεξῆς. Τὸ 1517 ἐμολύνθη ὁ Ἅγιος Δομίνικος, εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας. Ἡ νῆσος περιῆχε τότε ἐν ἑκατομμύριον Ἰνδῶν· ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἐξωλοθρεύθησαν διόλου ἀπὸ τὰς Ευλογίας καὶ τὰ φονικά ὄπλα τῶν Ἰσπανῶν. Περὶ τὸ 1520 ἤρχισαν αἱ Ευλογίαι εἰς τὴν Κόβαν. Ἐκεῖθεν ἐπέρασαν εἰς τὸ Μεξικόν. Εἰς βραχὺ δὲ καιροῦ διάστημα ἐφθειραν κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς εἰς μόνον τὸ βασίλειον τοῦ Μεξικοῦ τρία ἡμισυ ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων. Εἰς ἀκολούθους χρόνους διάφορα μέρη τῆς Ἀμερικανῆς ἡπείρου ἐβλάφθησαν δεινότερα. Ὁλόκληρα ἔσθνη πολεμικῶν Ἰνδῶν σχεδὸν ἐξεκληρίσθησαν· καὶ σωροὶ κοκκάλων, εὐρεθέντες ὑπὸ τὰ δάση τοῦ ἐνδοτέρου τῆς Ἀμερικῆς, ὑπολαμβάνονται ὡς μαρτύρια τῆς τῶν Ευλογιῶν φθορᾶς.

Ουδεμίαν ἐλάττωσιν ἐπιφέρει τὸ κλίμα εἰς τὴν δύναμιν τῆς νόσου ταύτης. Ἡ Ἰσλανδία, ὅπου εἰσεχώρησε τὸ 1707, ὑπέφεν ὀχι ὀλιγώτερον ἀπὸ μεσημβρινωτέρας χώρας. Δεκαεὶς χιλιάδας ἀνθρώπων ἠφάνισεν, ἥτοι ὑπὲρ τὸ ἐν τέταρτον τοῦ λογιζομένου τῆς νήσου πληθυσμοῦ. Ἡ Γροελλανδία εὐτύχησε μὲν νὰ τὴν ἀποφύγῃ ἕως τὸ 1733· τότε δὲ φανεῖσα ἐκεῖ, ἀφῆρπασε σχεδὸν ὅλους τοὺς κατοίκους.

Πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης εἶναι τὴν σήμερον πασίγνωστος ἡ Ευλογία· ἀλλὰ δὲν διατρέχει πλὴν τὴν γῆν ὡς δαίμων ἐξολοθρευτικὸς, ἀπὸ χιλιάδας καὶ μυριάδας τὸν δρόμον αὐτοῦ στρώνων. Ἡ ευεργετικὴ Πρόνοια, ἥτις διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδίων αὐτῆς μυστηριωδῶν σκοπῶν ἀνέχεται τὴν γέννησιν καὶ ἑκτασιν πολυαριθμῶν νόσων, ἐνισχύει τὸν ἀνθρώπινον νοῦν νὰ ἐφευρίσκη πολυάριθμα ἱατρικά, προσφυῖ νὰ ἐαφρύνωσιν ἢ καὶ διόλου νὰ προλαμβάνωσι τὰ κινδυνώδη αὐτῶν ἀποτελέσματα. Χωρὶς τὴν βοήθειαν τοῦ ἐνοφθαλ-

μισμοῦ, λογαριάζεται ὅτι τοῦλάχιστον ἐν τεσσαρεσκαίδέκατον πάσης γενεᾶς ἀνθρώπων ἤθελε χάνεσθαι ἀπὸ τὸ θανατηφόρον μόλυσμα τῶν Εὐλογιῶν· ἀλλ' ὅτι, ἂν ὁ ἐνοφθαλμισμὸς ἐνθρῆγτο γενικῶς, ἡ θνητὴς δὲν ἤθελε συμποσοῦσθαι εἰς ἓνα πρὸς ἐβδομήκοντα τῶν ἐνοφθαλμιζομένων· ὑπὸ δὲ τὴν ἐπιρρόην τοῦ διὰ τῆς δαμαλίδος ἐνοφθαλμισμοῦ, μόλις ἀποθνήσκει ἓνας εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας τῶν οὕτω θεραπευομένων.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ'.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ τῆς Ἀγγλίας, Γεώργιος Γ', διώρισε ποτὲ νὰ οἰκοδομήσῃσι τάφον ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του· ἔφερε λοιπὸν τὸ σχέδιον ὁ ἀρχιτέκτων, καὶ συνωμίλησαν περὶ αὐτοῦ ἱκανὴν ὥραν· τέλος δὲ, ὁ ἀρχιτέκτων εὐχαρίστησεν εἰς τὸν μονάρχην διὰ τὴν συγκατάβασιν· καὶ συγχρόνως εἶπεν, 'Ἐτόλμησα νὰ πολυλογήσω καὶ νὰ φανῶ τόσον ὀχληρὸς εἰς τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ὥστε νὰ μὴ εὐρεθῶ ἡναγκασμένος καὶ πάλιν νὰ ἀναφέρω τὴν λυπηρὰν ταύτην ὑπόθεσιν.' 'Κύριε,' ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, 'σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἀναφέρῃς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὡςάκις θέλεις· δι' ἐμὲ ἡ κτίσις τάφου διὰ τὸ νεκρὸν μου σῶμα εἶναι πρᾶγμα ὄχι ὀλιγώτερον εὐχάριστον παρ' ὁ καλλωπισμὸς παλατιοῦ διὰ τὴν ἀγαλλίασιν καὶ τέρψιν μου ἐνῷ ζῶ.' 'Ἄν ὁ Θεὸς εὐδοκήσῃ νὰ γένωσιν αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς μου ἐννενηκόντα ἢ καὶ ἑκατὸν χρόνοι, εὐχαριστοῦμαι· ἀλλ' ἂν εὐδοκήσῃ ν' ἀποθάνω καὶ ἀπόψε, προθύμως ὑποκλίνω εἰς τὸ θέλημά του.'

Η ΑΝΟΙΞΙΣ.

Ω ΖΩΟΓΟΝΕ ἀνοίξεις, χαριεστάτῃ ὥρᾳ,
Νεότης τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῆς φύσεως ὀπώρα !
Οἱ εὐκραεῖς σου ξέφυροι, ὡς ἐκλεκτοὶ ζωγράφοι,
Ποικιλεῖς ἐποίκιλαν τὸ δροσερὸν χωράφι.
Μοσχοβολεῖ ἡδυσσμος, βασιλικὸς μυρίζει,
Εἰς τὸν αἶρα φέρεται, καὶ τὸν ἀρωματίζει.
Ὁ οὐρανὸς ἐγέλασεν, ἡ θάλασσα ἐχάρη,
Θεῖα παιδρότης πρόδηλος εἰς ὅλα ἐνεσπάρη.
Οἱ ναῦται εἰς τὰ πλοῖα των τὴν ἀγκυραν ἐπῆραν,
Κ' εὐτυχῶς ἀρμενίζοντες, ἀσμένως παίζουν κύραν.

ΟΜΟΙ βαδίζουν ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἔλευθερία· ὅπου ἡ μία ὑπάρχει, ἐκεῖ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἡ ἄλλη νὰ μὴ γεννηθῇ. Κάνεν εἶδος δεσποτισμοῦ δὲν εἶναι τόσον ἐντελές, ὅσον τὸ ἐπιβάλλον ἐκκλησιαστικὸς ὡς καὶ πολιτικὸς περιορισμοῦς.

ΑΠΟ τὴν μοναξίαν τοῦ σπουδαστηρίου ἐξαπέστειλάν τινες ἀκτῖνας νοεροῦ φωτός, αἵτινες ἐτάραξαν αὐλὰς, καὶ βασιλεία ἐπανεστάτησαν· ὡς ἡ σελήνη, ἥτις, μολοντί μακρὰν ἀπέχουσα τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ λάμπουσα ἐπ' αὐτοῦ μὲ γαλήνιον καὶ ἡρεμον φῶς, εἶναι ὅμως ἡ πρωταίτιος ὄλων ἐκείνων τῶν ἀμπωσιδῶν καὶ πλημμυρῶν, αἵτινες ἀδιακόπως ταραττοῦν τὸν ἀνῆσυχον κόσμον τῶν ὑδάτων.

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

ΟΤΑΝ στοχασθῶμεν πόσων εἰδῶν πράγματα περίεργα ἐθῆσαύρισεν ὁ ὠκεανὸς εἰς τὸ διάστημα παντὸς ναυτικοῦ πολέμου ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον, αὐξάνει μεγάλως ἡ ἰδέα μας περὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀφινόμενων ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου διαρκῶν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ὑπομνημάτων. Ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, τριάκοντα δύο Βρετανικὰ πλοῖα τῆς γραμμῆς κατεποντίσθησαν εἰς τὸ διάστημα εικοσιδύο χρόνων, ἐκτὸς ἑπτὰ πλοίων τῶν πεντήκοντα κανονίων, ὀγδοήκοντα ἐξ φρεγατῶν, καὶ πλήθους μικροτέρων караβίων. Κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦ χρόνου διάστημα ἠφανίσθησαν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου οἱ στόλοι τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, τῆς Γαλλίας, Ὁλλανδίας, Ἰσπανίας, καὶ Δανίας, ὥστε τὸ σύνολον τῆς ζημίας αὐτῶν πρέπει πολλὰς φορές νὰ ὑπερέβῃ τὴν ζημίαν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας. Εἰς ἑκαστὸν ἀπὸ τὰ πλοῖα ταῦτα ὑπῆρχαν σειραὶ κανονίων, κατεσκευασμένων ἀπὸ σίδηρον καὶ χαλκόν, εἰς πολλὰ δὲ ἦτο σημειωμένος ὁ καιρὸς καὶ τόπος τῆς κατασκευῆς των, μὲ γράμματα μεταλλόχυτα. Εἰς ἑκαστὸν ἦσαν νομίσματα χάλκινα, ἀργυρᾶ, πολλάκις δὲ καὶ ἀμπόλλα χρυσᾶ, ἀρμόδια νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀξιόλογα ἱστορικὰ ὑπομνήματα· εἰς ἑκαστὸν ἦσαν ἀπειροεῖδῃ ἐργαλεῖα τῶν τεχνῶν τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης, πολλὰ ὑάλινα καὶ κεράμεια, δυνατὰ ὥστε νὰ διαρκέσωσιν ἀπροσδιορίστους αἰῶνας, ὅταν ἅπαξ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὴν μηχανικὴν ἐνέργειαν τῶν κυμάτων, καὶ χωθῶσιν ὑπὸ σωρὸν ὕλης ἀποκλειούσης τὴν καταβιβρώσκουσαν τοῦ ὕδατος ἐνέργειαν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει διόλου νὰ φανταζώμεθα, ὅτι τοῦ πολέμου ἡ λύσσα συντελεῖ μᾶλλον παρὰ τοῦ ἐμπορίου τὸ εἰρηνικὸν πνεῦμα εἰς καταποντισμοὺς καὶ εἰς νανάγια.

Ἀπὸ ἐξέτασιν τῶν καταλόγων τοῦ Lloyd, ἐκ τοῦ 1793 μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ 1829, ἐφάνη ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Βρετανικῶν μόνον πλοίων, ὅσα ἐχάθησαν εἰς αὐτὴν τοῦ χρόνου τὴν περίοδον, ἐσυμποσοῦτο, κατὰ μέσον ὅρον, εἰς ἓν ἡμισυ τὴν ἡμέραν. Ἀπὸ τὰ πεντακόσια πεντήκοντα ἐν πλοῖα τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, ὅσα ἔχασεν ἡ Ἀγγλία κατὰ τὴν προεξηρημένην περίοδον, μόνον ἑκατὸν ἐξήκοντα ἠλώθησαν ἢ ἐφάρησαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, τὰ δὲ λοιπὰ ἔπεσαν εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ κατεποντίσθησαν, ἢ ἐκάησαν κατὰ συμβεβηκός·—δείγμα τοῦτο ἀξιοσημείωτον, ὅτι τοὺς κινδύνους τοῦ ναυτικοῦ πολέμου, ὅσον καὶ ἂν ᾖναι μεγάλοι, τοὺς ὑπερβαίνουν οἱ ἐκ τῆς τρικυμίας, τῆς θυνέλλης, τῶν ῥιγῶν, καὶ ἄλλων δεινῶν τῆς θαλασσοπλοΐας. Ἐκατομμύρια διατῆλιν καὶ ἄλλων νομισμάτων κατεβυθίσθησαν ἐνίστε μεθ' ἐνὸς μόνου πλοίου· ἐπὶ δὲ τούτων, ὅταν τύχωσι περιτυλιγμένα εἰς μήτραν ἱκανὴν νὰ προφυλάξῃ αὐτὰ ἀπὸ χημικᾶς μεταβολᾶς, θέλουν μένειν ἐγγεγραμμένοι πολλαὶ εἰδήσεις ἱστορικῶς ἀξιόλογοι, καὶ διαρκέσειν αἰῶνας ἀπροσδιορίστους. Εἰς πᾶν μέγα πλοῖον, πρὸς τούτοις, ὑπάρχουν τίμιαι τινες πέτραι δεμένα εἰς σφραγίδας, εἰς